

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 014965 15 Uvp
Banjaluka, 08.03.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz učešće zapisničara Sanje Oraščanin, u upravnom sporu po tužbi S. T. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 119-050-1481/14 od 18.07.2014. godine, tuženog Gradonačelnika G. B. L., u predmetu odobravanja pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 014965 14 U od 29.05.2015. godine, u nejavnoj sjednici održanoj dana 08.03.2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je kao neosnovana tužba protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba izjavljena protiv akta Kabineta ... broj 12-K-3485/13 od 10.04.2013. godine. Tim aktom tužilac je obaviješten da mu se odobrava uvid u kompletnu dokumentaciju koja se nalazi u predmetu Odjeljenja za ... broj 03-3601-152/2013, razgledanje i fotokopiranje dokumentacije, osim izvoda iz Knjige uložениh ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova (Knjiga uložениh ugovora), Ž. O., podnosioca zahtjeva za legalizaciju izgrađenog potkrovlja u zgradi u ulici K. A. broj ...

Odbijanje tužbe obrazloženo je s pozivom na odredbu člana 5. i u vezi sa članom 6., 7. i 8. Zakona o pristupu informacijama („Službeni glasnik RS“ broj 20/01, u daljem tekstu: ZOSPI) u skladu sa kojim je tuženi postupio i utvrdio da tražene informacije uključuju lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica, posebno u odnosu na zahtjev za uvid u izvod iz Knjige uložениh ugovora, Ž. O. podnosioca zahtjeva za legalizaciju izgrađenog potkrovlja u zgradi u ulici K. A. broj ..., u čiji izvod tužilac zahtijeva uvid. Sud u odnosu na odbijanje zahtjeva u tom dijelu u potpunosti prihvata razloge osporenog akta, pa shodno navedenom zaključuje da su navodi tužbe o pogrešnoj primjeni ZOSPI i pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, neosnovani.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje. Navodi da su u ovom postupku ignorisane sve relevantne činjenice i da je na taj način favorizovana suprotna strana, a da se iz razloga pobijane presude ne može utvrditi na osnovu čega je sud zaključio da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno i da je njemu odobren uvid u kompletnu dokumentaciju, jer da to

nije slučaj, a s obzirom da mu nije dozvoljen ni uvid, a ni fotokopiranje spornog izvoda iz Knjige uloženi ugovora na ime Ž. O., čime se direktno krši ZOSPI, što sud nije utvrdio i samim tim je i pobijanom presudom došlo do povrede odredaba toga zakona. Smatra da je tuženi pogrešno i neopravdano u odnosu na navedeno traženje, utvrdio izuzetak iz razloga što izvod sadrži informacije koje se odnose na privatnost trećeg lica, koji zaključak nema zakonskog uporišta niti u jednoj odredbi pomenutog zakona, da se u aktu tuženog, a ni u presudi ne navodi koji su to podaci lične prirode zbog kojih se može primijeniti član 8. ZOSPI, tj. kakve to podatke sadrže pomenuti dokumenti i kako bi se uvidom u iste ugrozila privatnost trećeg lica kada je opšte poznato da je u istima navedeno samo ko je vlasnik nepokretnosti, koja je veličina te nepokretnosti i od kada je ta nepokretnost postala vlasništvo upisanog lica. Zaključuje da tuženi, a takođe i sud „očigledno namjerno“ ne žele da prikažu pravo činjenično stanje i ne žele da sam postupak rješavanja predmeta bude javan i transparentan, a sve u cilju zaštite investitora nelegalne izgradnje. Navodi da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni člana 8. ZOSPI, jer se ovdje ne radi o narušavanju privatnosti trećih lica, nego o dokazivanju da li nelegalni graditelj ima pravo da prisvaja zajedničke dijelove zgrada, tj. da li je on etažni vlasnik i da li može podnijeti zahtjev za legalizaciju. Iz tog razloga od javnog je interesa da se takva informacija objavi, jer bi u suprotnom javni organ prekršio njegova prava kao etažnog vlasnika u predmetnoj zgradi, što je i učinio ne prikazujući mu tu traženu informaciju. Ne spori da katastar vodi evidenciju takve vrste, ali da njega konkretno zanima da li je traženi izvod koji se nalazi u spisu predmeta pravno valjan dokument i kada je isti izdat, što ne može da sazna u katastarskom operatu. Napominje da sud nije razmatrao njegov zahtjev za odlaganje rješenja do konačne odluke suda koju je podnio u sklopu tužbe, što da je još jedan dokaz da nije tretiran ravnopravno u postupku i da je presuda nezakonita. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda, a i osporeni akt „poništi“ te da mu se omogući pristup traženim informacijama.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je tužilac blagovremeno obaviješten da mu se odobrava uvid u dokumentaciju koja se nalazi u predmetu Odjeljenja za ... broj 03-3601-152/2013, razgledanje i fotokopiranje dokumentacije, osim fotokopiranja izvoda iz Knjige uloženi ugovora, podnosioca zahtjeva za legalizaciju Ž. O.. Takođe mu je omogućeno da izvrši uvid u kompletnu dokumentaciju i u spisu Odjeljenja za inspeksijske poslove, što ukazuje da nisu povrijeđena njegova prava propisana Zakonom. Omogućeno mu je da na siguran način utvrdi da li je nadležno odjeljenje postupalo u skladu sa zakonom i da li je pravilno i potpuno utvrdilo činjenično stanje na osnovu dokumentacije koja je priložena u spisu. Nije mu omogućeno kopiranje spornog izvoda, jer sadrže lične informacije shodno odredbi člana 3. stav 4. ZOSPI, ali time nije povrijeđena odredba člana 1. stav 1. tačka a) toga zakona, jer je u konkretnom slučaju trebalo zaštititi lične podatke, odnosno generalije lica koje je podnijelo zahtjev za legalizaciju, koje su sadržane u aktima izuzetim od kopiranja, kao što su jedinstveni matični broj, adresa stanovanja, način sticanja stana koji je upisan u pomenutu Knjigu uloženi ugovora i dr. Obzirom na navedeno smatra da su pobijane odluke zasnovane na zakonu i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima spisa tužilac je dana 01.08.2013. godine podnio tuženom zahtjev za pristup informacijama u kojem je zatražio da mu se kao zainteresovanoj stranci u postupku, dozvoli uvid u kompletnu dokumentaciju u predmetu broj 03-3601-152/2013 koji se vodi kod

Odjeljenja za ... od 22.07.2013. godine i da mu se ta dokumentacija fotokopira. Dopisom tuženog broj 12-K-3485/2013 od 10.04.2014. godine (prvobitno doneseni akt od 13.08.2013. godine, zbog nedostataka obrazloženja poništen rješenjem Gradonačelnika broj 19050-2470/13 od 22.11.2013. godine), tužilac je obaviješten da mu se odobrava uvid i fotokopiranje tražene dokumentacije osim izvoda iz Knjige uložениh ugovora na ime podnosioca zahtjeva za legalizaciju Ž. O., uz obrazloženje da je u odnosu na taj izvod, nakon razmatranja svih činjenica i okolnosti od značaja za odluku po zahtjevu, utvrđen izuzetak od objavljivanja u smislu člana 8. ZOSPI, jer tražene informacije uključuju lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica, a niti postoji značajan javni interes za objavljivanje tražene informacije. Protiv tog akta tužilac je izjavio žalbu u kojoj je naveo da sumnja u valjanost pomenutog izvoda, ukazujući da je transparentnost rada organa u tom postupku od javnog interesa, te da se prikazivanjem dokaza o vlasništvu nad imovinom u pomenutoj zgradi ni na koji način ne narušava lični interes ili privatnost trećeg lica, jer podnosilac zahtjeva za legalizaciju mora da dokaže svoje pravo na zajedničkim dijelovima zgrade, pa tako mora biti dostupno svakom od vlasnika zgrade, što ukazuje na postojanje javnog interesa. Osporenim aktom, žalba je odbijena i iz već naprijed navedenih razloga navedeno da nema mogućnosti da se dozvoli fotokopiranje izvoda iz Knjige uložениh ugovora na ime Ž. O., odnosno da nisu povrijeđena prava tužioca zagarantovana ZOSPI. Protiv tog rješenja tužilac je podnio tužbu koja je pobijanom presudom odbijena kao neosnovana, a iz razloga koje u cjelosti prihvata i ovaj sud.

Pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, prema odredbi člana 4. ZOSPI ima svako fizičko i pravno lice, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da odgovori na zahtjeve građana koji se odnose na pristup informacijama, kao i da dostavi informacije od važnog javnog interesa, koje se odnose na djelovanje i rad javnih organa. Izuzetak od te obaveze za javne organe propisan je u članu 6.,7., i 8. ZOSPI, a postupak izuzeća u odredbi člana 9. toga zakona, po kojem postoji mogućnost objavljivanja i informacija, bez obzira na utvrđeni izuzetak, ako je to opravdano javnim interesom.

Tuženi se, kao razlog za odbijanje dostavljanja traženih informacija odnosno podataka iz Knjige uložениh ugovora za podnosioca zahtjeva u pomenutom predmetu koji se vodi kod tog organa, poziva na odredbu člana 8. ZOSPI, navodeći da tražena informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica, pa da je u odnosu na tu traženu informaciju utvrđen izuzetak u smislu te odredbe.

Takav zaključak je i po ocjeni ovog suda pravilan, s obzirom da traženi podaci predstavljaju lične interese, odnosno podatke o licu ko je zaključio ugovor o otkupu stana, odnosno jedinstveni matični broj, adresa stanovanja, način sticanja stana koji je upisan u pomenutu Knjigu uložениh ugovora i dr., čija zaštita je regulisana na osnovu Zakona o zaštiti ličnih podataka Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06 i 76/11) zbog čega je u konkretnom slučaju i bilo mjesta primjeni člana 8. ZOSPI, pa se navod tužioca na okolnost pogrešne primjene materijalnog prava ukazuje neosnovanim. Takođe je pravilno zaključeno da se u konkretnom slučaju ne radi o značajnom javnom interesu, već o interesu tužioca kao etažnog vlasnika stana u predmetnoj zgradi, a što proizlazi i iz sadržaja predmetnog zahtjeva.

S obzirom da je tužiocu omogućen uvid i fotokopiranje preostalog dijela traženog spisa predmeta, to je pravilno zaključeno da osporenim aktom nije povrijeđena ni odredba člana 1. stav 1. tačka a) i u vezi sa članom 4. ZOSPI, pa je u pomenutom dijelu zahtjev tužioca za fotokopiranje izvoda iz Knjige uložениh ugovora pravilno odbijen kao neosnovan.

Kod takvog stanja stvari, a kako ni ostali navodi zahtjeva nisu od uticaja na odluku, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija a na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sanja Oraščanin

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić